

ZEMANOVA CESTA

Pondělí, 27 listopad 2017

Premiérka Mayová vystoupila opět ostře proti Rusku a jeho údajnému ovlivňování voleb v západních zemích. Je vidět obrovský strach z propíchnutí informační bubliny, kterou vytvořily vládnoucí elity na celém Západě. Tento strach je spíše hypotetický, skutečné informace o aktivitách Ruska nejsou dokázané, spíše se operuje s možnostmi, které dnešní informační technika umožňuje.

Rusko je otloukánek, na kterého se všechno svede, ale strach má obecný charakter, totéž, co se patří Putinovi, má také přece dlat kdokoliv, když jsou metody známé a otevřené. Naopak prezidentu Zemanovi nevdá. Opět jede za Putinem, se kterým se setká v Soči a dokonce se má setkat s Gorbačovem. Sbírá body před volbami a lednu uvidíme, jak mu to prospěje. Vidíme, že nejen v Evropě, ale i nás je národ rozdělen, to není samozřejmá jen náhledem na Rusko, ale přítomní jsou hlubší. Informační válka proti Rusku je toho jenom jakýmsi obrazem, jakým vnášejícím projevem. Na Rusko je možno si dovolit plivnout, dokonce je to v módě (kdo neplive, není správný Evropan) horší by bylo plivnout na Mohameda, za to se už dnes v Evropě trestá, pokud nepotrestá zákon, potrestají muslimové samotní. Putin musí být zničen, ne proto, že by byl komunistický nebo diktátorský, to samo o sobě dnes nikomu nevdá, ale proto že je konzervativní a je ideovým spojencem přirozených konzervativců v evropské civilizaci. Poslední revoluce Pokud chceme pochopit podstatu souasných událostí, pokládám za důležité se zamyslet nad generací našich dvou skupin, které proti sobě vystupují na domácím kolbišti a zatahují do toho okolní státy. Vidíme nejradikálnější v Polsku a Maarsku, že reakce na světový globalizační vývoj vede k jakémusi národnímu konzervatismu. Podobný zápas vede i Trump. Každá doba má svoje pokrokové a konzervativce. V podstatě se má jen ideová náplň těchto směrů pochopit ji, je klíčem k pochopení dilematu doby. Pokrokové bojují, vedou války, dělají revoluce. Konzervativci hájí souasný stav a dejme tomu hodnoty bývalého života, který je ohrožen revolucí. Pokrokové se nemusí nutně rekrutovat z bývalých pokrokových a konzervativci z bývalých konzervativců. Má to být úplně naopak. Dnes pokrokové ovládli establishment konzervativní lid se bouří. Společným momentem této bouře je migrační krize, která vytrhla konzervativce z evropské zóny a vzbudila u nich obranné reakce. Tyto reakce vlastní jen ten, kdo je bytostným přirozeným konzervativcem. Globalisté odpadlíci, které budoucnost národa nezajímá, tento instinkt ztratili na evropských hodnotách nebo jiném vymývání mozků. Dnes jsou pokrokové globalistickými aktivisty, odmítli hájit historické národní zájmy, už se vznášejí ve vlnách světového oceánu idejí a multikulturní existence. Charakteristickým znakem je otevřenost světu; rovnost každého s každým; rozdávání majetku, k nevládní; život bez rodiny; obvykle též cestování, zahraniční cesty a část života v zahraničí; ale hlavně odloučení od domova a ztráta odpovědnosti za svoji zemi. Typickým příkladem globalistické revoluce je akce Antify na Národní třídě v době letošních oslav 17. listopadu: "náckové táhněte, migranti vítějte", je přesně to, co globalisté cítí. Chcejí si uzurpovat minulost, chtějí si přivlastnit Havla a každého, kdo jen trochu byl kosmopolitní a evropeistický. Ale pověšme si jejich jakési nezodpovědné svobody: co se stane s naší zemí, když se potopí do moře migrant? Ale jim je to jedno, oni mají jen svobodu, nikoliv zodpovědnost, tu přemadí jiným, aby je za to mohli nazývat nácky. Tuto revoluci nedělají jen mladí kosmopolité, ale tato revoluce strhuje i ty, kteří se neorientovali v tomto světě, třeba bývalé antikomunisty, kteří bojem proti komunismu ztratili vztah ke svému lidu a své zemi. Emigranti se zatím azují na tu nebo onu stranu, buď jsou z nich národní konzervativci, chtějí zachovat svoji národní vlast, nebo je pro nás globalismus východiskem z jejich komplexů. Tato revoluce není ani socialistická, ani liberální, nebo je obojí. Staré rozdělení na levici a pravici ztrácí na významu. Konfliktní linie mezi globalisty a národními konzervativci jde například vzhledem k starými stranami a hnutími. Strany konfliktu se zabarvují různými ideovými znaky svého přirozeného smýšlení. Mnozí melou svoje staré mantry a snaží se je nějak zařadit do doby, ale ono to nejde, obvykle jsou mimo. Globalisté konzervativce někdy označují jako komunisty a levičáky, což je nesmysl, pomlouvání je i označení nacionalistů a xenofobů. Konzervatismus v sobě obsahuje nutně sounáležitost se svým domovem. V rámci myšlení vykonávají globalisté je taková sounáležitost nepochopitelná, protože oni znají jen náležitost k ideologii nebo ke kolektivnímu globalistické organizace. Revoluce globalismu je poslední revolucí v evropské civilizaci a konzervativci hájí poslední zbytky starého evropského světa a tradic, které jsou už jen náštěně. Každé evropské, jsou liberální i sociální, jsou prostě vším tím, co Evropa zůstala. Dnešní revoluční se už neosvobodili jenom od nějakých nadřazených sil, ale už i od své přirozenosti, od rodin, od obce, od národa a stát je jen prostědkem k dokončení revoluce, potom se zlikviduje. Co bude potom, neví ani samotní globalisté, vědí jenom, co nebude. Je to revoluce neplodných (Merkelová a Macron bez dětí), je to osvobození od všech závazků. Čádná revoluce se nikdy nestarala o rodiny a děti, ale nikdy nedošla tak daleko v ideologii chaosu, aby rodiny přirozeně rozkládala a děti odmítala. Revoluční cítí, že v nich už nikdo nebude, utvoří se ovšem nadějí, že jejich chaos zachvátí všechny národy a vzejde nový svět. Jiné národy jim ovšem nerozumí, jejich ideály nepřijímají, ale jejich zlost a nenávisť momentálně vyplývá na symbol vzdoru Putina, signalizuje strach z následků svých nezodpovědných činů a pomsty zodpovědných. Z této revoluce už není návratu, zatímco mladí komunističtí revoluční kdysi zpívali: "My jsme mládež nová, mládež Gottwaldova" a za dvacet let vítali Duběčka a chtěli se vrátit k demokracii, kterou likvidovali, dnešní revoluční se nebudou moci kam vracet. Zeman v čele Zeman pochopil velice dobře lidový konzervatismus. Hraje důdu z vyšiny, jakéhosi praktce Čechy, který vystoupil z lána dějin a přichází zachránit český národ, co přirození konzervativci cítí. Občas udělá nějaké hlouposti, vede zbytečný boj se vzdušnými zámky (jako Peroutka), přirozene servilnost k Číně a Rusku, nicméně je českým lidovým konzervativcem proto, že je vzdorovitý. Někdy přemadí západními a potažmo evropskými mocenskými silami a jezdí udílovat vyznamenání ruským vojákům z druhé světové války. A to vše v dohledu celého světa a ke zlosti globalistů (a dalších jeho odporců,

kterým je možná pouze lidsky protivný); to je provokace evokující probuzení k diskusi, kterou právě globalisté odmítají, vřady oni mají jedinou pravdu a o té se nediskutuje. Globalisté možná nepochopili tuto hru, možná dělají, ale nepochopili, a kydají na něj svůj mediální hněv jako ruského vazala. Ale ono je to jinak. Zeman sbírá body svým vzdorem, který lidové konzervativci cítí, svojí odvahou, svojí nezářzeností do řady plivajících a bezradných ideologů Západu. Zeman nejenom, že ucítil přitost v této roli, on je tomu určitě oddán a stane se lidovým hrdinou, o kterém s národ bude eptem vyprávět v budoucích dobách globalistického útlaku, totality chaosu a evropského „alá národ“ pod vládou ária. Ale asi se mýlí. Pokud globalisté zvířzí, nebude u žádný národ, který by si eptal, a nebudou u žádné dějiny. Jejich revoluce je absolutní, velká říjnová byla jen příprave konečného vítězství hlouposti nad lidským rodem. VLASTIMIL PODRACKÝ